

ДЕКЛАРАЦИЯ

НИЕ – СЪДИИ И СЪДЕБНИ СЛУЖИТЕЛИ ПРИ АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ И РАЙОНЕН СЪД ПЛОВДИВ, след обсъждане на § 15 т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2019 г. за изменение на чл. 352 от Закона за съдебната власт, който предвижда намаляване размера на средствата за облекло на съдебните служители от „до две средномесечни заплати на заетите в бюджетната сфера“ с „до 450 лв.“, единодушно заявяваме следната позиция:

Разделението на властите е една от трите функции на държавно управление - законодателна, изпълнителна и съдебна. Правораздаването е една от основните дейности на Държавата, като съдебната независимост е ядрото на върховенството на закона. Съдът като институция е съвкупност от съдии и съдебни служители, като всеки от тях има своята роля в правораздавателната дейност.

Предвид особената значимост на правосъдната дейност на конституционно ниво е разписано, че съдебната власт разполага със самостоятелен бюджет, което е основна гаранция за независимостта на работещите в нея. Поради това и изначално в Закона за съдебната власт е предвидена разпоредба, според която на съдебните служители да бъдат изплащани средства за облекло в максимален размер до определения за магистратите, в зависимост от наличието на средства в бюджета на съдебната власт. Служителите са лицето на съда и при осъществяване на ежедневните им трудови задължения, свързани с предоставяне на услуги на гражданите, е наложително да им бъдат осигурени адекватни финансови средства, позволяващи поддържането им в приличен външен вид. Това няма как да бъде постигнато ако средствата им за облекло бъдат намалени в размер три пъти по-нисък от изплащания им до момента.

Обществото вижда съда и съдебната администрация, не като централен аспект на държавността, а като още един вид публична услуга, така, както образованието, здравеопазването и инфраструктурата са публични услуги. Във време, когато се упражнява натиск по отношение на разходите, ползите от финансиране на образованието, здравеопазването и инфраструктурата е очевидна, но ползите от инвестиране в правосъдието не са. Законодателят трябва да е активен по отношение на решения, свързани с адекватното ресурсно осигуряване на съда и съдебната администрация, тъй като те са взаимосвързани с отстояване на съдебната независимост и защитата на върховенството на закона.

Имайки предвид идеята на законодателя за приравняване статута на съдебния служител с този на държавния служител, считаме, че този подход

е крайно неадекватен и несправедлив, отчитайки обстоятелството, че държавните служители на всяко тримесечие от отчетната година получават бонуси, докато при съдебните служители такъв материален стимул липсва.

Всички ние считаме, че Съдебната власт служи на обществото и е отговорна за правилното и безпристрастно прилагане на законите. Нейната основна функция, основана на върховенство на закона и независимостта е да осигурява на гражданите състояние на свобода, сигурност и достойнство при условията на равнопоставеност и ефективна защита на основните им човешки права. Етичните правила за поведение, както и задължението на съдебните служители да поддържат добър външен вид при изпълнение на трудовите си функции ангажират моралния дълг на работещите в съдебната администрация. Всеки служител, осъществявайки своите професионални задължения в услуга на обществото и неговите граждани, допринася за формирането на облика на цялата съдебна система, като несъобразяването с етичните норми на поведение, в частност неподдържането на приличен външен вид води до уронване престижа на съдебната власт и загубата на доверие в нея и в държавността.

Предвид гореизложеното заявяваме, че сме категорично против предложеното в § 15 т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2019 г. изменение на чл. 352 от Закона за съдебната власт, което считаме за крайно несправедливо спрямо съдебните служители.